

" Η ΣΥΜΠΑΝΤΙΚΗ ΝΟΗΜΟΣΥΝΗ "

*Απεραντοσύνη ... επιβλητική , ασύλληπτη , σιωπηλή , απροσμέτρητη ,
όπου και αν προσπαθήσουμε να στρέψουμε το βλέμμα και τη σκέψη μας
... στα απροσπέλαστα πολύ μεγάλα ... στα ακατάλυτα πολύ μικρά ...
στον Κόσμο το φανέρωμα της απόλυτης και αιώνιας Οντότητας ...*

Από τη μακρινή ακόμη αρχαιότητα , αφότου οι άνθρωποι εξασφάλισαν στοιχειώδεις έστω , σταθερές συνθήκες διαβίωσης , είχαν πλέον τον απαιτούμενο ελεύθερο χρόνο να σκεφτούν και να αναρωτηθούν και για λιγότερο υλικά πράγματα , στην προσπάθειά τους να καλύψουν και τις πνευματικές ανάγκες τους , πέρα από τις βιολογικές . Μια άμεση συνέπεια της ακόρεστης δίψας της ανθρωπότητας να κατανοήσει το σύμπαν , αλλά και το ρόλο που η ίδια διαδραματίζει μέσα σ' αυτό , ήταν οι *κοσμογονικοί μύθοι* των λαών όλου του κόσμου . Αυτές οι *μυθολογικές προσεγγίσεις* αποτέλεσαν την *απαρχή της φιλοσοφικής σκέψης* και παρά τις φαινομενικές διαφοροποιήσεις τους , φαίνεται να έχουν όλες ένα κοινό υπόβαθρο . Προτείνουν μια *αρχική άμορφη κατάσταση* από την οποία αναδύθηκε και αποκρυσταλλώθηκε το σύμπαν και δέχονται ότι τα πάντα βρίσκονται σε ένα είδος *συμπαντικής εξέλιξης* .

Χαρακτηριστικός από την ελληνική αρχαιότητα είναι ο *Μύθος Κοσμογονίας* του *Ησίοδου* (Ομηρική εποχή) , σύμφωνα με τον οποίο στην αρχή όλων των πραγμάτων υπήρχε το *Χάος* , μέσα στο οποίο ενυπήρχαν «εν σπέρματι» όλα όσα θα αποτελούσαν το σύμπαν στη συνέχεια . Ενδιαφέρον παρουσιάζει μεταξύ άλλων και η *Ινδουιστική Κοσμογονία* , κατά την οποία αρχικά το σύμπαν βρισκόταν σε μια βαθιά και ασύλληπτη για το νου κατάσταση ύπνου και το *Υπέρτατο Πνεύμα* ξυπνώντας το , το γονιμοποίησε , δημιουργώντας ένα φωτεινό Αυγό , το οποίο κάποια στιγμή έσπασε με μια τεράστια έκρηξη σχηματίζοντας τα πάντα (ενδιαφέρουσα αναλογία με την μοντέρνα επιστημονική θεωρία του Big Bang !) .

Στη μακρόχρονη όμως και πεισματική αναζήτηση της ανθρωπότητας

για την όποια αλήθεια ή γνώση για τον Κόσμο , δυστυχώς πάντα κάτι λείπει ! Ένα μέρος της πραγματικότητας πάντα μας διαφεύγει ! Φαίνεται πως αυτό είναι το τραγικό της *αυτοσυνειδησίας* επακόλουθο ! Μπορούμε να ακουμπήσουμε μόνο κομμάτια της αλήθειας ! Οι ανθρώπινες δυνατότητες αντίληψης και βαθύτερης κατανόησης είναι πεπερασμένες , αφού δημιουργούν υποκειμενικές μόνο εικόνες της πραγματικότητας και προσδίδουν πάντα σχετικότητα στις ερμηνείες !

Θεωρείται λοιπόν άθλος του ανθρώπινου πνεύματος , το γεγονός ότι παρά τους πολλούς φυσικούς περιορισμούς , καταφέραμε με πολύ μεγάλο κόπο ακατάπαυστης προσπάθειας αιώνων , να σχηματίσουμε στη νεότερη τουλάχιστον εποχή μια αρκετά ικανοποιητική εικόνα του δικού μας μικρού έστω τμήματος του σύμπαντος κόσμου και να κατανοούμε σε κάποιον βαθμό τη λειτουργία της Φύσης !

Τα μέχρι σήμερα επιστημονικά ευρήματα , για το τμήμα τουλάχιστον του σύμπαντος που μπορούμε να παρατηρήσουμε , οδηγούν στην υπόθεση της αναγκαιότητας ενός "σημείου εκκίνησης" , μιας κατάστασης "*Μοναδικότητας*" που αντιστοιχεί σε κάποιο απροσδιόριστης φύσης *αρχικό πεδίο καθαρής ενέργειας* και "*μακροσκοπικής ανυπαρξίας*" , με πιθανά γενικά χαρακτηριστικά , την πλήρη συμμετρία και τάξη (*εντροπία* που τείνει στο μηδέν) και πυκνότητα ενέργειας που τείνει στο άπειρο !

Κάποια απροσδιόριστη *αρχική διαταραχή* , που φαίνεται να συνέβη πριν από περίπου 13-14 δισεκατομμύρια χρόνια , πρέπει να οδήγησε στην ακαριαία ρήξη της συμμετρίας και σε έναν εκρηκτικό *κοσμικό παλμό* (αναπήδηση) που έκτοτε διαδίδεται εκτεινόμενος , στοιχειοθετώντας τη συμπαντική έννοια του *χωροχρόνου* και μέσα σ' αυτόν την τεράστια ποικιλομορφία δομών και σχηματισμών ...

Οι ισχυρές αλληλεπιδράσεις οδηγούν σε διάφορους σωματιδιακούς σχηματισμούς , ως *συμπυκνώματα ενέργειας* . Τα ποικίλα σωματίδια που προκύπτουν έτσι , εκδηλώνουν *μάζα* (αλλά και άλλα "παράξενα" χαρακτηριστικά , όπως *φορτίο* , *spin* κλπ.) , επειδή απέχουν από την ιδανική κατάσταση της αρχικής συμμετρίας και η *βαρύτητα* με τη σειρά της αποτελεί τον "μέγα αρχιτέκτονα" όλων των μακροσκοπικών δομών και μορφών του σύμπαντος ...

Σκεπτόμενοι βέβαια με κάποια φιλοσοφική διάθεση , θα κάναμε ίσως την κομπή και λιτή υπόθεση , πως τα πάντα αποτελούν έκφραση μιας απόλυτης και αιώνιας "*ενιαίας Ουσίας ή ενεργειακής Οντότητας*", που δεν θα μπορούσε να είναι χρονικά της "μιας χρήσης" ή της "μιας φοράς" , ούτε να περιορίζεται χωρικά στο "από εδώ μέχρι εκεί" ! Αν δηλαδή κάναμε ένα διανοητικό άλμα , αφήνοντας τη σκέψη μας να

ξεπεράσει τα όρια και τους περιορισμούς που συνήθως θέτει η ανθρώπινη αντίληψη , θα μπορούσαμε ίσως να δεχθούμε την ιδέα ότι *μπορεί να βιώνουμε μία μόνο πτυχή μιας άπειρης , χωρικά και χρονικά , πραγματικότητας* ή με διαφορετική διατύπωση ότι *ζούμε κάπου μέσα στην πραγματικότητα του άχρονου απείρου* , όσο αδιανόητη και αν μοιάζει η προσέγγιση αυτή , αφού οι απειρισμοί πάντα ενοχλούν και κλονίζουν την ανθρώπινη σκεψη ...

Με άλλα λόγια , αν συνοψίζαμε την κάθε είδους άγνοιά μας για τον Κόσμο , στην έννοια "Θεός" , θα μπορούσαμε να ταυτίσουμε την έννοια αυτή με την έννοια του "Απείρου" και να δεχθούμε έτσι τη συνεχή έκφρασή της σε *αναρίθμητες πραγματικότητες* , που η καθεμιά τους μπορεί να είναι χωρικά και χρονικά πεπερασμένη ...

Ίσως λοιπόν κι εμείς τυχαίνει να ζούμε στον δικό μας Κόσμο (Σύμπαν), μέσα σε έναν ατελείωτο ωκεανό άπειρων άλλων κόσμων , διασπαρμένων σε έναν *ενιαίο και απεριόριστο κοσμικό ιστό πανίσχυρων πεδιακών οντοτήτων (ενεργειακών κυματισμών)* , που αποτελούν τα πρωταρχικά σπέρματα των πάντων ! *Όλα σε μια διαρκή μεταξύ τους "μυστηριώδη" σύνδεση και αλληλεξάρτηση !*

Αναπόφευκτα η σκέψη μας οδηγείται στην εκτίμηση πως η βαθύτερη οφή όλων των πραγμάτων της Φύσης , θα πρέπει να είναι πολύ ισχυρή, μα συνάμα και πολύ απλή !

Οι απειράριθμες αυτές , ασύλληπτης κλίμακας και απροσδιόριστης υπόστασης για τον ανθρώπινο νου , *ενεργειακές οντότητες* , θα μπορούσαν να αποτελούν τις *στοιχειώδεις μονάδες συμπαντικής νοημοσύνης* , ως συνιστώσες ίσως μιας παγκόσμιας , καθολικής νοημοσύνης - συνείδησης διάχυτης παντού στο σύμπαν , που φαίνεται να κυβερνά τα πάντα ! Με τις συνεχείς αλληλεπιδράσεις τους και μέσω της *κβαντικής τους αβεβαιότητας* (ελευθερίας - ποικιλότητας) στον χαοτικό μικρόκοσμο , οδηγούν αργά και σταθερά σε όλους τους πιθανούς και δυνητικά βιώσιμους αλλά και διαρκώς αυτοεξελισσόμενους σχηματισμούς , με μόνο γνώμονα το *"ενεργειακό συμφέρον"* που ικανοποιείται με το μηχανισμό των καλών και ισχυρών διευθετήσεων στο βαθύτερο εσωτερικό τους ... Ενεργειακά ασύμφοροι συνδυασμοί που οδηγούν σε ασταθείς και βραχύβιους σχηματισμούς , δεν ευνοούνται ως επιλογή ...

Προκύπτουν έτσι αποτελέσματα που μοιάζουν να είναι ευφυώς σχεδιασμένα και κατ'αυτήν τη λογική πράγματι είναι ! Οι ενεργειακές οντότητες μοιάζουν να "σκέφτονται" και να επιλέγουν τις δράσεις τους , επιδεικνύοντας *στοιχειώδη νοημοσύνη και προσφέροντας έτσι ένα μοναδικό μέσο έκφρασης στο σύμπαν ως "όλον"*, καθιστώντας το έναν ιδιότυπο ζωντανό οργανισμό ! Αυτός ίσως είναι και ο λόγος που οι μαθηματικές

κανονικότητες που περιγράφουν οι εξισώσεις της φυσικής επιστήμης , φαίνεται να καταρρέουν στο κβαντικό επίπεδο του πιθανοκρατούμενου μικρόκοσμου , ενώ δείχνουν αξιόπιστες στα συστήματα του μακρόκοσμου , τα οποία γενικά κινούνται μέσα στα απαραβίαστα πλαίσια που ορίζουν οι αυστηρές νομοτέλειες ...

Όπως συμβαίνει και στις ανθρώπινες κοινωνίες , μπορούμε να εκτιμήσουμε με σχετική ακρίβεια τη γενική τους εικόνα , όχι όμως και καθενός μέλους χωριστά , αφού κάθε μέλος διατηρεί την ελευθερία των επιλογών και των δράσεών του ...

Αυτός φαίνεται να είναι γενικά ο τρόπος με τον οποίο δουλεύει η Φύση, με βασικά εργαλεία τη συνεχή παροχή ενέργειας στα διάφορα συστήματα , αλλά και μια άβυσσο διαθέσιμου κοσμικού χρόνου , ώστε να αναπτύσσονται, όπου είναι δυνατό, οι ποικίλες μακρόχρονες διαδικασίες ενός ατελείωτου και συνεχούς κύκλου μεταβολής όλων των φυσικών πραγμάτων ! Και όλα αυτά χωρίς κάποιον προφανή σκοπό , για την ανθρώπινη λογική , αλλά και χωρίς κανενός είδους συναισθηματισμό !

Και μόνο σαν μια τέτοια μακρά φυσική διαδικασία , μπορούμε να αντιληφθούμε και την εμφάνιση και εξέλιξη του φαινομένου της ζωής στη Γη (ίσως και αλλού) , αποδεχόμενοι ότι ως έναν βαθμό ανάγεται στην τυχαιότητα και στη στατιστική πιθανότητα , μέσα στο τεράστιο πλήθος φαινομένων που συμβαίνουν στο Σύμπαν ! Ένα εκπληκτικό έργο της Φύσης , προϊόν αναρίθμητων και πολύπλοκων βιολογικών και γεωλογικών διεργασιών και μεταβολών δισεκατομμυρίων ετών , που δοκιμάστηκαν διαμέσου της *φυσικής επιλογής* και που οδήγησαν στο *γιγάντιο δένδρο της Ζωής* , με τον άνθρωπο να εμφανίζεται ως "πλάσμα της τελευταίας στιγμής" ! Το αξιοθαύμαστο αυτό φαινόμενο της ζωής εκδηλώνεται μέσω μιας τεράστιας αλυσίδας αναρίθμητων βιοχημικών δράσεων με *έξυπνο χημικό καθοδηγητή το DNA* , που εκτελούνται σε κυτταρικό επίπεδο και επαναλαμβάνονται συνεχώς με ακρίβεια και πάντα με καθορισμένη σειρά !

Από τότε που εμφανίστηκαν οι πρώτοι οργανισμοί (εκτιμάται πως ήταν τα *αρχέγονα βακτήρια* , 3 τουλάχιστον δισεκατομμύρια χρόνια πριν) στις αρχέγονες θάλασσες του πρώιμου φυσικού περιβάλλοντος του πλανήτη μας και στη συνέχειά τους μέχρι σήμερα, η κοινή μοριακή βάση της ζωής εξελίσσεται αδιάκοπα και αυτοοργανώνεται σε κυτταρικό επίπεδο , αναλυόμενη σε επιμέρους κώδικες , που κάθε μοναδικός συνδυασμός τους οδηγεί και στη μοναδικότητα του καθενός από τα αναρίθμητα παραγόμενα είδη ... ! Και λειτουργεί πάντα έτσι η χημική αλυσίδα σε μοριακή βάση , ώστε το μόνο που χρειάζεται για τη διατήρησή της

είναι να δημιουργεί σε κάθε ζωντανό πλάσμα την ισχυρή "χημική επιθυμία" (βασικό ένστικτο) της επιβίωσης μέσω της αναγκαίας ενεργειακής ανατροφοδότησης με τη λήψη τροφής, αλλά και της διαίωσισης του είδους μέσω της σεξουαλικής ορμής !

Δεν ήταν όμως η απλή επιβίωση το μόνο αποτέλεσμα του χημικού μηχανισμού των όντων, αλλά και οι σχέσεις συνεχούς αλληλεπίδρασης με το περιβάλλον, η εκμάθηση και βελτίωση τεχνικών, η ανάπτυξη κοινωνικότητας, συνεργατικότητας, αλλά και ανταγωνισμού στην μεταξύ τους αλληλεξάρτηση, η συλλογική μνήμη και συσσωρευμένη γνώση που μεταβιβάζονταν από γενιά σε γενιά, λειτουργίες που παρατηρούνται σε μικρότερο ή μεγαλύτερο βαθμό, σχεδόν σε ολόκληρο το ζωικό βασίλειο ! Ο έλεγχος και ο συντονισμός όλων αυτών των λειτουργιών έγινε εφικτός μόνο χάριν της ευαισθησίας και της ασύλληπτης πολυπλοκότητας του νευρικού συστήματος και του εγκεφάλου, ως μοναδικά υπερεργαλεία που σμίλεψε η εξέλιξη και που έθεσαν τις βάσεις του ανθρώπινου πολιτισμού, μέσω της "παραγωγής" σκέψης, πνεύματος, αλλά και ηθικής !

Αυτή λοιπόν η οντότητα που αποκαλούμε *ύλη*, με τις βασικές της ιδιότητες, φαίνεται να επιδιώκει και να πετυχαίνει κανόνες συμπεριφορών που την αυτοεξυπηρετούν, κάτι σαν "Θεία οικονομία" για την αρμονική λειτουργία των πραγμάτων, αφού κάθε ακραία και αλλοπρόσασλη συμπεριφορά δεν θα ευνοούσε την προσαρμογή, την επιβίωση, την επικοινωνία και την εξέλιξη ... Η πολύπλοκη αυτή διαδικασία αποτελεί προϊόν των σύνθετων λειτουργιών της *συμπαντικής νοημοσύνης* σε πολύ υψηλό επίπεδο, μέσω του διαρκούς μηχανισμού της *ενεργειακής ανταμοιβής* των "καλών" επιλογών !

Με αυτήν την οπτική, πέρα από θρησκευτικές ή άλλες προκαταλήψεις και ιδεοληπτικές αγκυλώσεις, μπορούμε να δεχθούμε το *ανθρώπινο ον* ως ένα ζωντανό κύτταρο του συμπαντικού οργανισμού και της αδιάκοπης εξέλιξης όλων όσων βρίσκονται μέσα σ' αυτόν, κάτι που στο παραμικρό δεν μειώνει το μεγαλείο της "Δημιουργικής πορείας" του Σύμπαντος Κόσμου, παρά μόνο ίσως τσαλακώνει λιγάκι τον εγωιστικό ανθρωποκεντρισμό μας !

Χρειάζεται πάντα να κάνεις μερικά βήματα πίσω και πάνω από την πραγματικότητα που βιώνεις, για να δεις λιγάκι από πιο μακριά και πιο καθαρά τη συνολική εικόνα του κάδρου, όχι μόνο του δέντρου σου, αλλά και του δάσους όπου αυτό ανήκει ... !

Το βέβαιο είναι πως αυτή η διαρκής και ακόρεστη δίψα μας για

γνώση και ανακάλυψη έστω πτυχών της αλήθειας , αποτελεί τη βασική κινητήρια δύναμη της εξέλιξης των ανθρώπινων πολιτισμών και δυνητικά τουλάχιστον μας κάνει στην πορεία των πραγμάτων καλύτερους και πιο φωτισμένους ανθρώπους , αφού μας αναγκάζει να συναισθανθούμε την πραγματική και ταπεινή θέση μας μέσα στον απέραντο Φυσικό Κόσμο ! Κάτι που μας οδηγεί στη βαθύτερη γνώση του εαυτού μας ...

Και πάντως καμία από τις ανθρώπινες προσπάθειες κατανόησης του Κόσμου , δεν οδηγεί σε τελικά και αδιαφιλονίκητα συμπεράσματα , αλλά σε "σχετικές και προσωρινές αλήθειες" και "κοσμοθεωρίες" που στιγματίζουν τις ανθρώπινες κοινωνίες και τον πολιτισμό της κάθε ιστορικής εποχής ... *Κανενός η "αλήθεια" δεν είναι οικουμενική !*

Ο τιτάνιος λοιπόν αγώνας του ανθρώπινου πνεύματος συνεχίζεται και όσο μαθαίνουμε και εξελισσόμαστε , τόσο καταλαβαίνουμε τη Φύση ως το αιώνιο φανέρωμα του " Άπειρου Όντος " , που μπορεί να "κρύβεται" κάπου εκεί στους απειρισμούς και στις απροσδιοριστίες των ανθρώπινων μοντέλων σκέψης ... !

* * *